

Flemming Bonne (SF):

Det forholder sig sådan, at hvis vi tager en række udkantskommuner, ser uddannelsesbilledet således ud, at 35 pct. af befolkningen derude ikke har nogen uddannelse, hvorimod lands-gennemsnittet ligger på omkring 24 pct. Kun 12 pct. har en videregående uddannelse derude – dem, jeg nu taler om – hvorimod det er over 20 pct. på landsplan, der har det.

Jeg tror, man skal tage det her meget alvorligt og så prøve at finde ud af, hvorledes man kan få flere af de unge mennesker ude i yderområderne til at tage en faglig uddannelse. Man gør det i hvert fald ikke ved at fjerne uddannelserne derudefra.

Det her skulle så være et signal til både ministeren og ordføreren om, at man måske skulle standse den her centraliseringsbølge og så prøve at lægge uddannelserne længere ud og støtte dem med taxametertilskud.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når man så tager procenterne og holder dem op imod ledigheden, må vi jo sige: Hvis vi tager dem på 40 år og mere, som ikke har en uddannelse, kan vi sige, at de ikke går ledige. Det, som så er vores fundament nu, er, at vi skal have alle de unge igennem en ungdomsuddannelse, fordi Danmark skal sælge sig på knowhow, og det er det fundament, vi skal have lagt. Så jeg er ikke enig i, at vi skal sætte det som en negativ præmis, at der er nogle 40-årige og opefter, der ikke har en uddannelse, for vi ved, at de ikke er ledige.

Jeg mener, at det, som er meget vigtigt at få fat i, er, at vi optimerer den vejledning, som allerede foregår, og som er rigtig god, og hvor vi har fået UU-vejlederne til at komme ud til børnene allerede i 6. klasse for virkelig at få dem til at forstå, hvad det drejer sig om, når man går på en ungdomsuddannelse, plus at man kommer ind i en brobygning i ungdomsuddannelsen og får fundet ud af, hvor man hører til, så man ikke kommer til at stå og sige, at man ikke mener, at man skal den vej.

Jeg synes, vores vejledere gør et rigtig flot stykke arbejde. Og så kan jeg jo kun sige, at vi altså også har haft lærere, der har været dygtige til at få arbejdskendskab ind i undervisningen,

så man minimum én gang om året har besøg af en virksomhed eller besøger en virksomhed.

Dermed gør man jo også børnene – helt fra børnehaveklassen – klar over, at når forældrene tager hjemmefra, går de på arbejde. Og de ser, hvor arbejdet er, hvad det består i, og at en af forudsætninger for, at man faktisk kan komme i arbejde, er en uddannelse.

Så jeg synes da helt klart, at vi bare skal fortsætte ad de gode veje med de gode vinde både med vejledning og med undervisning, sådan at vi netop får alle igennem.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og vi fortsætter i ordfører-rækken. Næste ordfører er hr. Carsten Hansen fra Socialdemokraterne.

(Ordfører)**Carsten Hansen (S):**

Venstres ordfører, fru Anne-Mette Winther Christiansen, sagde, at der ikke var noget at komme efter. Jeg vil godt sige, at når man kigger på tal-lene, kan man roligt sige, at der her er noget at komme efter. Nu har vi hørt, at der var lidt at komme efter på klimaområdet, at der også var noget at komme efter vedrørende politirefor-men, og nu venter vi så på, at regeringen ind-rømmer, at der er noget at komme efter på ungdomsuddannelsesområdet.

Det, som er det værste, og som er anledningen til, at den her forespørgsel er rejst, er, at vi har haft 7 rigtig gode år i dansk erhvervsliv. Vi har set en stigende beskæftigelse, en faldende arbejdsløshed, men det er gået den forkerte vej på ungdomsuddannelsesområdet. Og det er jo brandærgeligt, at man på den måde har smidt 7 gode år væk, hvor der ikke er sket en pind – for at sige det rent ud. Fra 2001 og til i dag har der ikke været nogen positiv udvikling at spore, og siden 2004 har antallet af unge, der får en ungdomsuddannelse, været faldende, så niveauet faktisk er tilbage på 1993-niveau. Det mener jeg ganske enkelt at vi som velfærdssamfund ikke kan være bekendt.

Forklaringen er jo, at det er frafaldet, der er stigende. I 2000 var der et frafald på 13.156 elever, det er så steget i 2006, hvor andelen af elever, der faldt ud af en ungdomsuddannelse, var 20.974. Det er jo den forkerte vej, det er næsten en fordobling. Og der har vi jo selvfølgelig et ansvar, men først og fremmest bærer de, der sidder med de gyldne kæder, et voldsomt stort ansvar. Vi lavede i foråret 2006 et velfærdsforlig med re-

Kl. 19:13

Kl. 19:16

Kl. 19:16

Kl. 19:14

Kl. 19:14